

bende i Djebliffet, hvorfor man forventer ved en eventuel Licitation, at Budsummen vil blive ca. 100,000 Kr. lavere end Overslagssummen, medregnet de til uforudsete Udgifter anførte 49,880 Kr.

Byraadet skal derfor i Henhold til det foran anførte tillade sig at fremkomme med følgende ærbødige Forslag til Projektets Gennemførelse:

At Staten yder Allinge Havn et Laan paa	250,000 Kr.
som forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. p. A. og $\frac{1}{2}$ pCt. i Afdrag under Allinge og Sandvig Kommunes Garanti, og et rentefrit Laan i 20 Aar, derefter $3\frac{1}{2}$ pCt. p. A. i Rente, og med saa stort et Afdrag, som der maatte kunne blive, efter at Renten er betalt, ligeledes under Kommunens Garanti, stort	200,000 —
	I alt... 450,000 Kr.

Skulde den høje Regering og Rigsdag ikke kunne indgaa herpaa, vilde Byraadet være særdeles taknemmeligt for et Forslag om, hvorledes Havnen bedst vil kunne opnaa et saadant Laan.

Sluttelig er man villig til, om end nødtigt, at gaa til sig Yderlighed, at overdrage Havnen med alt dens Materiel, Bygninger og Tilbehør til Staten, da det er Byraadets faste Overbevisning, at en Forbedring af Havnesforholdene er en Livssag for Byen, og kun dette kan forhindre vor saa haardt trykkede Kommune (med en Skatteprocent paa $7\frac{1}{2}$ pCt. i sidste Aar) økonomisk at gaa til Grunde, og man nærer derfor det sikre Haab, at den høje Regering og Rigsdag ville imødefomme dette vort ærbødige Andragende.

Regnskabet over Allinge Havns Indtægter og Udgifter i Aaret 1897 m. m. medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

87. Fra pensioneret Lærer S. Kjærsgaard Paulsen om Pensionserhøjelse. (Indbragt den 14de Januar 1899 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Nielsen-Grøn).

Andrageren, der nu er over 71 Aar, deltog som frivillig i Krigen 1848—50 og gjorde det sidste Aar Tjeneste som Skriver og Regnskabsfører ved anden Train-Kolonne. Efter Krigen fik han Ansættelse ved forskellige Skoler i Slesvig, men den anstrengende Børning med 60 til 70 Elever i hver Klasse — Drengene gik i Skole til deres 15de, Pigerne til deres 16de Aar — var for meget for Andragerens efter Krigen noget svækkede Helbred, og efter Lægens Raad søgte han Hvile i Hjemmet. Fra 1853 til 1869 var han Lærer i Svilsted, men maatte da efter Professor Selmers bestemte Raad søge sin Afsted og fik den med Ubefaling til den største Pension, der kunde gives. Pensionen blev Halvdelen af Embedets Reguleringssum: 536 Kr. Senere har Andrageren gjort Forsøg med Skolegerning, men har snart efter maattet opgive det og har forgæves søgt lettere Stillinge som Rettsvidne- og Kollektorpladsjer. Andrageren bor nu i et Hus paa Odder Mark og har, efter at de nødvendige Udgifter ere fradragne, til Føde, Klæder osv. til sig og Hustru 324 Kr. om Aaret. Da han, saa længe han i Ungdomsaarene kunde, har viet Fædrelandet sine Kræfter, da han i snart halvt Hundrede Aar har maattet søge Lægehjælp, da han i en ung Alder har maattet opgive sit Embede og for at kunne leve har sat sin private Formue til, da han nu ikke taaler Arbejde, og da han endelig er Veteran, beder han for de saa Aar, han har tilbage, om et Tillæg til sin Pension. Han gør opmærksom paa, at var han bleven ved at være arbejdsdygtig, vilde hans Pension nu have beløbet sig til mellem 900 og 1,000 Kr.

16 Ubefalinger og Attester medfølge i Afskrift.

Udvalget gør ikke Indstilling.

88. Fra samtlige sjællandske, fynske og jydsk Lokomotivførere om Forbedring af deres Avancements- og Lønningsforhold. (Indbragt den 14de Januar 1899 af Folketingsmanden for Rjøbenhavns 3dje Valgkreds, A. Christensen).